

فتح شهر فحل به دست مسلمانان

پس از آن که دمشق، در رجب سال چهارده هجری قمری به دست مسلمانان و به فرماندهی ابوعبیده جراح با صلح گشوده شد...

فتح شهر فحل به دست مسلمانان در سال 14 هجری قمری

پس از آن که دمشق، در رجب سال چهارده هجری قمری به دست مسلمانان و به فرماندهی ابوعبیده جراح با صلح گشوده شد، رومیان دچار رعب و وحشتی عظیم شدند و برای پیش گیری از تهاجمات بعدی مسلمانان، سپاهیان خویش، اعم از رومی نژاد و عرب های مسیحی را گردآورده و تعدادشان را به سی هزار جنگجو رسانیدند و در مکانی بنام "فحل" در نزدیکی های دمشق [که هم اکنون در کشور اردن قرار دارد] متمرکز کرده و قصد یورش به سپاهیان اسلام را نمودند.

ابوعبیده، که از این خبر آگاهی یافته بود، تعداد هفت هزار رزمنده به فرماندهی عمرو بن عاص، هفت هزار رزمنده به فرماندهی یزید بن ابی سفیان و شش هزار تن دیگر به فرماندهی شرحبیل، که جمعاً بیست هزار رزمنده می شدند، به سوی فحل اعزام کرد.

رومیان که از آمادگی رزمی مسلمانان با خبر شده بودند، نامه ای به امپراتوری روم شرقی نوشته و از او نیروی زیادتری طلبیدند و امپراتور نیز برای آنان نیروهای تازه نفس ارسال کرد و تعدادشان را به شصت هزار نفر رسانید.

ابوعبیده، نامه ای به خالد بن ولید، که سرگرم نبرد در فلسطین بود، نوشت و او را به یاری مبارزان مسلمان در فحل فرستاد و پس از مدتی خود وی نیز با سپاهی به اردن رفت.

میان طرفین نمایندگانی رد و بدل شده و به گفت و گو پرداختند، ولی نتیجه ای حاصل نشد و سرانجام، چاره کار آنان به شمشیرشان محول گردید.

دو سپاه، به یکدیگر حمله آورده و نبرد سختی به راه انداختند، ولی دلیری و ایمان مسلمانان، باعث غلبه آنان بر رومیان گردید و رومیان، ناچار به عقب نشینی شدند. خالد بن ولید، با سپاهیان تحت فرماندهی خود، فراریان را تعقیب و بسیاری از آنان را از پای درآورد.

سرانجام این شهر، در 28 ذی قعدة سال 14 هجری قمری، به دست مسلمانان گشوده شد و از رومیان، هفت هزار افسر و چهار هزار تن از خدمت کارانشان کشته شده و هزاران نفر زخمی و اسیر گردیدند، ولی از مسلمانان، تنها هفده نفر به شهادت رسیدند.